

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

Nr. 42.063

3 maart 2006

SE

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden van 7 maart 2005, nr. BK 486/03, betreffende na te melden navorderingsaanslagen in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen en in de premie Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen.

1. Navorderingsaanslagen, bezwaren en geding voor het Hof

Aan belanghebbende zijn voor de jaren 2000 en 2001 aanslagen in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen opgelegd naar een belastbaar inkomen van respectievelijk f 43.959 en negatief € 2.553. Tevens zijn aan belanghebbende voor die jaren aanslagen in de premie Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen opgelegd naar een premie-inkomen van respectievelijk f 44.077 en € 10.180.

Vervolgens zijn hem over die jaren navorderingsaanslagen in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen opgelegd naar een belastbaar inkomen van respectievelijk f 63.155 en € 13.635, en navorderingsaanslagen in de premie Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen naar een premie-inkomen van respectievelijk f 46.323 en € 28.741. De aanslagen zijn, na daartegen gemaakte bezwaren, bij afzonderlijke uitspraken van de Inspecteur gehandhaafd.

Belanghebbende is tegen die uitspraken in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft het beroep ongegrond verklaard.

2. Geding in cassatie

Belanghebbende heeft tegen 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld en daarbij enkele klachten aangevoerd.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verweerschrift ingediend.

Belanghebbende heeft een conclusie van repliek ingediend.

3. Beoordeling van de klachten

De klachten kunnen niet tot cassatie leiden. Zulks behoeft, gezien artikel 81 van de Wet op de rechterlijke organisatie, geen nadere motivering, nu de klachten niet nopen tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

4. Proceskosten

De Hoge Raad acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten.

5. Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep ongegrond.

Dit arrest is gewezen door de vice-president A.E.M. van der Putt-Lauwers als voorzitter, en de raadsheren F.W.G.M. van Brunschot en C.B. Bavinck, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier E. Cichowski, en in het openbaar uitgesproken op 3 maart 2006.

Cichowski

van der Putt-Lauwers